

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ วรรณชนะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต บ้านแม่สาใหม่
 ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาววิไลภรณ์ ขันตลิตธิ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

อาจารย์ ไร่ไพพรรณ อภิชาติพงษ์ชัย	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คุชฎี ฌ ถ้ำปาง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรุณิ ศรีมงคล	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบุลย์ สุทรสุภา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง วรรณชนะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต บ้านแม่สาใหม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา วรรณชนะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ในบ้านแม่สาใหม่ หมู่ที่ 6 ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรจำนวน 91 รายและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลจากการศึกษา พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 30.57 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สมาชิกในครอบครัวมีประมาณ 5-7 คน มีพื้นที่ถือครองอยู่ระหว่าง 11-15 ไร่ อาชีพหลักคือการปลูกไม้ผล โดยมีอาชีพรับจ้างเป็นอาชีพเสริม รายได้ของชาวเขาเฉลี่ย 65,236.73 บาทต่อครอบครัวต่อปี

ทรงสนพระทัยของเกษตรกรเกี่ยวกับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ ทรงสนพระทัยเกี่ยวกับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางศิลปวัฒนธรรม เชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ของชุมชน เชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อม เชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว เช่น การจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ใช้ธรรมชาติเป็นพื้นฐานต้องร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้อง ออกแบบวางแผน จัดขอบเขตพื้นที่การท่องเที่ยวอย่างชัดเจน เกษตรกรเห็นว่าศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ตลอดจนประเพณีของเผ่าเป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่ควรได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ตลอดไป เกษตรกรต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เพื่อเกิดพลังและจิตสำนึกในการปกป้องฟื้นฟูทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่างสมบูรณ์ เกษตรกรควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้และทักษะในการผลิตของที่ระลึก ที่เป็นเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนของตนเอง และท้ายสุดเกษตรกรเห็นด้วยว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีผลทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดรายได้เสริม นอกเหนือจากอาชีพหลัก

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่องของรัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเกษตรกรเสนอแนะว่าควรมีการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การคมนาคม การประชาสัมพันธ์ การจัดการผลประโยชน์ของชุมชนและการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

Independent Study Title : Farmers' Opinion towards Ecotourism
for Quality of Life Development at Ban
Mae Sa Mai, Pong Yaeng Sub-district,
Mae Rim District, Chiang Mai Province

Author Miss Wiliporn Khantisit

M.S.(Agriculture) **Agricultural Extension**

Examining Committee :

Lecturer Rampaipan Apichatpongchai	Chairman
Assist.Prof. Dusdee Na lampang	Member
Assist.Prof. Katin Srimongkol	Member
Assoc.Prof. Dr.Paiboon Suthasupa	Member

Abstract

The main objective of the study aimed to investigate the opinions of the farmers toward ecotourism for quality of life development at Ban Mae Sa Mai, Pong Yaeng Sub-district, Mae Rim District, Chiang Mai Province. Ninety one farmers were interviewed. Statistical techniques used were frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation.

From research findings, it was found that the average age of the farmers was 30.57 years with primary education and with family size of 5-7 persons. The size of farm was 11-15 rai with fruit tree orchard as main occupation and hired labour as minor occupation. The average annual income was 65,236.73 Baht per family.

As for the opinion on the ecotourism for quality of life development, farmers had positive opinions towards 5 aspects as follows: natural environment, culture and tradition, community benefits, environmental education and quality of life development. Most farmers agreed with natural - based tourism. Tourist zone must be clearly organized. Generally, hilltribes' culture and tradition was impressed by the tourists and they must be continuing revived and conserved. Farmers' participation must be created to raise their awareness in protecting natural resources. Skill training in producing gifts as their own cultural identity must be initiated. Lastly, ecotourism enables farmers to have better quality of life as well as subsidiary income.

Problem and obstacles on ecotourism development were lack of continuing support from the government and agencies concerned. Development of communication, public relations, community benefits management and security of tourists are also recommended.